

Derfor er det, man gør ved at gennemføre denne lov, at indføre et nyt bureaukratisk system, som vil have vokseværk, og som ganske givet i løbet af få år vil koste en masse penge.

Så siger man, at den afgift, der kommer ind, går direkte tilbage. Jamen man taber halvdelen undervejs til administration og bureaukrati m.v.!

Og så mener jeg også, at der er alt for mange bemyndigelser i dette lovforslag.

Derfor er der masser af gode grunde til at sige nej til forslaget. Men selve tanken om energibesparelser er selvfølgelig god, og den støtter vi.

Men det skulle jo gerne være sådan, at det kan betale sig at foretage energibesparelser. For det er jo klart, at hvis en borger eller en virksomhed finder ud af, at de har for stort et energiforbrug, så undersøger de mulighederne for at foretage nogle besparelser, og så laver de nogle beregninger over, hvor lang tid de er om at få deres investeringer tilbage. Og kan det betale sig, så gør de det.

Sådan kunne staten jo også opføre sig. Hvis staten havde nogle eksempler på nogle overforbrug, hvor den mente, at man med fordel kunne spare noget, kunne den bede et konsulentfirma om at undersøge mulighederne og så sørge for at få de ting sat i værk, som virkelig kunne give nogle besparelser. Men det gør den ikke; den laver et bureaukratisk system, hvor man kan sidde og flytte pengene fra den ene cigarkasse til den anden.

Man skulle hellere bruge nogle flere penge til oplysningskampagner, hvor man fortalte borgerne og virksomhederne, hvor der er penge at spare på de forskellige områder, og så lade folk selv foretage deres investeringer.

Og med hensyn til L 31 kan vi heller ikke støtte det forslag, for det er jo tydeligt nok endnu en skatteforhøjelse i det her land. Det er ikke så meget, men mange bække små ... og med alle de lovforslag, der produceres i øjeblikket, bliver det alligevel til nogle kroner og øre og nogle liter mælk i løbet af året.

Vi går imod begge lovforslag.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil først sige tak til det flertal her i salen, som støtter lovforslaget. Men jeg vil også sige tak til alle de kredse, som har forstand på forslaget, fordi de arbejder i det virkelige liv, for deres positive modtagelse af forslaget, herunder elverdenen.

Og derfor må jeg indledningsvis give udtryk for en vis medfølelse med det mindretal her i Folketinget, der går imod dette forslag, for sjældent har man set et forslag, der med så få midler fremkalder en så stor effekt til ulempe for uendelig få og til glæde for et meget betydeligt antal mennesker, og jeg synes, det kræver en vis sjælelig råstyrke at kunne gå imod dette forslag, men ikke desto mindre er det lykkedes mindretallet at klare denne opgave. Mindretallet kan regne med min fulde sympati i den anledning.

Må jeg først sige til hr. Erik Mortensen, at jeg selvfølgelig er enig i hans betragtninger. Og jeg er glad for, at han fremdrog det hollandske eksempel, som jeg tror ikke bare Det Energipolitiske Udvalgs medlemmer, men også mange andre har haft glæde af at studere nærmere ud fra det materiale, vi har fremsendt. Jeg er også glad for hr. Erik Mortensens advarsel imod den dramatisering af forslaget, som om det er den værste gang planøkonomi, ja nærmest sovjetkommunisme på energiområdet, som man kunne få indtryk af, når man hørte hr. Kim Behnke og andre borgerlige ordførere.

Ud over at jeg allerede har udtrykt min sympati, må jeg sige til hr. Peter Hansen-Nord, at jeg slet ikke forstår hans argumentation, idet han siger, at han er imod enhver form for tilskud og derfor går imod det forslag – jeg tror, hr. Hansen-Nord anerkender, at pengene fuldt ud vil blive brugt til tilskud, for hr. Bent Hindrup Andersen har jo fuldstændig ret i, at det ikke er en skat, men at det er penge, der passerer uden om statskassen og går direkte tilbage til forbrugerne – og at han gør det, fordi det må være markedet, der klarer tingene selv, ellers har det ikke hr. Hansen-Nords interesse.

I det her tilfælde drejer det sig om et tilskud, der bevirker en reduktion af CO₂-udslippet til måske den samfundsøkonomisk laveste pris, i visse tilfælde endda med en samfundsøkonomisk merindtægt. Det at give tilskud til konvertering fra elvarme er måske det billigste forslag og den mest effektive måde at få CO₂-udslippet ned på, der overhovedet findes. Det tror jeg alle, der har arbejdet med det her, vil medgive.

Det står i skærende kontrast til, hvad det forslag, hr. Hansen-Nord har arbejdet med, koster, nemlig over afgiftssystemet at give en voldsom statslig subsidiering til biobrændsler. Hvis man antager, at prisen for fjernelse af CO₂ ved elvarmekonvertering nærmer sig nul eller måske endda ligefrem er positiv, så kan jeg til sammenligning oplyse, at hr. Hansen-Nords bio-